

Taula

- 11 A CONTRACOR
12 Contracor
13 I. Com un gallardet, en el blau del cel
14 Rastres
15 II. Com els cossos que s'hi acotxen, inerts
16 Defoliació
17 III. Potser sí que viure hagi estat això
18 Escorça
19 IV. Com si ara em calgués alleugerir l'ànima
20 Calcificació
21 V. Anar, qualsevol matí de diumenge
22 Pluja
23 VI. Malvius, arraulit sota un voladís
24 Aula
25 VII. Ara que ja no hi queda ningú a l'aula
26 Gelor
27 VIII. La constant amenaça de la fusta
- 29 ELS TRAUS INFINITS
30 Bassa
31 IX. Atrapats al fons de la bassa, el llot

- 32 Rostoll
33 X. Després de la sega, el sol i les bales
34 Tots Sants
35 XI. L'or envellit de les tardes
36 Revolt
37 XII. Les fileres despullades dels ceps
38 Estrip
39 XIII. L'instant precís de la derrota. El tacte
40 Núria
41 XIV. Que sigui una torrentada viure
42 Albert
43 XV. S'esqueixa el futur i en queda, només
44 Fissura
45 XVI. El trau per on deixes que s'escoli la mort
- 47 COM UN ÀNGEL FIMBRADÍS
48 Sense
49 XVII. El fraseig de les passes emmudides
50 L'endemà
51 XVIII. Les hores ferides, el sol i el fred
52 Fimbradís
53 XIX. En quedarà, de tot, només la cendra
54 Caliu
55 XX. Tot torna a la vora del foc: l'aroma

- 56 Cremar
- 57 XXI. Com es dona la flor de l'hibisc, roja
- 58 Tibantor
- 59 XXII. Estripar les costures de la pell
- 60 Sorra
- 61 XXIII. Les petxines buides i escantellades
- 62 Blau
- 63 XXIV. Tallar-los tot, els nusos. Remeiar
- 65 Epileg. La paraula que persegueix la veritat,
per Ramon Moix
- 69 Endreces i notes

Contracor

La bellesa agònica dels estius que vam viure. La terra molla de pluja. El camí de grava que voreja les tombes i la certesa muda que no serem res. La silueta flamejant dels xiprers. El silenci que emmarca tot de preguntes sense resoldre. Els nervis de la fulla, fràgils com una il·lusió perduda. La llum pastosa de novembre que ens travessa els cossos i ens peixa l'ànima. I fer camí, encara que sigui a contracor.

I

Com un gallardet, en el blau del cel
el flamar dels xiprers. La ressonància
de les veus antigues, les fesomies
llunyanes i absents dels morts, la fortor
massa madura de les flors, els noms
que ja no dius cisellats a la pedra.

I la certesa, trencadissa i fràgil
com les tardes de finals de novembre,
que tot allò que et calia saber
ho vas aprendre tard i malament,
i que l'únic que ara voldries és
ser només l'aire amb què balla el xiprer.

Rastres

La quietud de les arrels. Un cel blavís i fred. La fosa de les formes en les teranyines del capvespre. L'aire vellutat i florit del sotabosc. La humitat amb què s'embolcallen les restes de l'estiu i la podridura que nodreix la terra. La densitat del temps com un regust al fons del paladar. El deixament dels músculs. La incertesa, sempre la incertesa. I el consol, només, dels rastres de la llum en la lenta descomposició dels colors.

Aquesta obra ha estat guardonada amb el XXVI Premi de Poesia Maria Mercè Marçal, 2024, organitzat pel Consell Comarcal del Pla d'Urgell. Els membres del jurat han estat: Jordi Pàmias, Jaume Pont, Àngels Marzo, Joan Cornudella i Ramon Rubinat.

© del text: Ricard García López, 2024
© de l'epíleg: Ramon Moix Camps, 2024
© d'aquesta edició: Pagès Editors, SL, 2025
Sant Salvador, 8 – 25005 Lleida
www.pageseditors.cat
editorial@pageseditors.cat
Primera edició: febrer de 2025
ISBN: 978-84-1303-599-4
DL: L 6-2025
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL
www.bobala.cat

✦ imprès a **lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.